

37.

1978, 26. září – *Sdělení VONS č. 37 o vynesení rozsudku Krajským soudem v Plzni nad Jaroslavem Dvořákem, Robertem Merganzem, Bedřichem Raškou a Františkem Veisem, kterým byli odsouzeni k nepodmíněným trestům odnětí svobody.*

Senát Krajského soudu v Plzni, jemuž předsedal JUDr. Milan Patzenhauer, vynesl dne 25. 9. 1978 rozsudek nad Jaroslavem Dvořákem, Robertem Merganzem, Bedřichem Raškou a Františkem Veisem (viz naše Sdělení č. 35)¹. Ing. Václav Novotný a Zdeněk Těšínský byli ze společného projednávání s ohledem na svůj zdravotní stav vyloučeni.²

Všichni byli uznáni vinnými ve smyslu obžaloby (viz Sdělení č. 35) a odsouzeni k nepodmíněným trestům odnětí svobody v trvání 18 měsíců. František Veis byl zařazen do prve, všichni ostatní do druhé nápravně výchovné skupiny.³ Rozsudek dosud není pravomocný.

Informace o Chartě 77, r. 1, 1978, č. 11, s. 14.

POZNÁMKY

¹ Dokument č. 35. K případům Vojtěcha Valy a Jaroslava Dvořáka a spol. i k návaznému samostatnému odsouzení Františka Veise viz dále sdělení VONS č. 12, 48, 52, 1023 a 1051, dokumenty č. 12, 48, 52, 1027 a 1055, a dokumenty č. 1128, 1130 a 1189.

² Těšínský byl v průběhu hlavního líčení hospitalizován a o vyloučení požádal jeho advokát. Novotný držel hladovku, a protože podle soudu „*vznikly pochybnosti o tom, zda obžalovaný, vzhledem ke svému duševnímu stavu, je schopen se plně zúčastnit projednání jeho věci před soudem*“, také jeho trestní věc soud ze společného projednávání vyloučil. Viz usnesení Krajského soudu v Plzni z 18. 9. a 20. 9. 1978, KS v Plzni, soudní spis k případu Jaroslava Dvořáka a spol. (spis. zn. 1 T 7/78) uložený jako příloha k rehabilitačnímu spisu, spis. zn. 14 Rt 127/90.

³ Senát Krajského soudu v Plzni složený z předsedy JUDr. Milana Patzenhauera a soudců JUDr. Jaromíra Fikerleho, Tomáše Chodory, Václava Hej-

duka a Václava Zemana odsoudil 25. 9. 1978 Jaroslava Dvořáka, Bedřicha Rašku, Roberta Merganze a Františka Veise pro pomoc k trestnému činu opuštění republiky, Dvořáka, Merganze a Veise pro přípravu trestného činu opuštění republiky a Dvořáka také pro přípravu trestného činu podvracení republiky k nepodmíněným trestům odňtí svobody (Raška byl tohoto obvinění zprostřen), a to Dvořáka na tři a půl roku, Merganze na dva roky a Rašku a Veise na osmnáct měsíců. Všichni odsouzení až na Veise (I. NVS) již byli trestáni, proto je soud zařadil do II. NVS. Při stanovení výše trestu přihlédl soud k „závažným okolnostem spáchané trestné činnosti, u obžalovaných Merganza [sic] a Rašky také vzhledem k recidivě“. Navíc obžalovaným propadly ve prospěch států některé zajištěné předměty související s žalovanými trestnými činy. Rozsudek je uložen in: KS v Plzni, soudní spis k případu Jaroslava Dvořáka a spol. (spis. zn. 1 T 7/78) uložený jako příloha k rehabilitačnímu spisu, spis. zn. 14 Rt 127/90; též MS v Praze, soudní spis k případu Petra Uhla a spol. (spis. zn. 1 T 23/79) uložený jako příloha rehabilitačního spisu, spis. zn. Rt 419/90; LP, Sb. VONS, inv. č. 315, sign. I/1, kart. 54.